

Р Е Ш Е Н И Е
№ 50

гр.Перник, 16.02.2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на първи февруари две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря **Е.В.***** и в присъствието на представител на **Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Стефанова**, като разглежда докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№22/2012 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Постъпила е касационна жалба от **Д.К.Д.***, в качеството му на ЕТ „Д.Д.-М-Д***“**, със седалище и адрес на управление: *****срещу решение №298 от 17.11.2011 г. на РС гр.Радомир, постановено по н.а.х.д. № 384/2011 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №23-2301399 от 07.06.2011 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област, с което на ЕТ " Д. Д.-М-Д "***, на основание чл.416, ал.5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция от 1500 лева, за нарушение по чл. 62, ал. 1 във връзка с чл.1, ал.2 от КТ.

С касационната жалбата се претендира отмяна на оспорваното решение като незаконосъобразно и неправилно. Развиват се съображения за допуснати нарушения в административно-наказателната процедура при съставянето на акта и връчване на наказателното постановление, които не са съобразени при постановяване на въззивното решение.

Ответникът по жалбата Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област, чрез своя процесуален представител оспорва жалбата. Моли, решението да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. В приложените по делото писмени бележки излага твърдения, че не са налице сочените в жалбата касационни основания.

Окръжна прокуратура Перник, предлага решението на въззивния съд да бъде отменено, тъй като при постановяването му са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които са основание за касация.

Административен съд - Перник, след като обсъди подадената касационна жалба и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от страна в първоинстанционното производство в законоустановения срок за обжалване на решението на Районен съд - Радомир.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но по съображения различни от изложените в нея.

За да потвърди наказателното постановление, районният съдия е приел за установено, че е извършено нарушение на трудовото законодателство от страна на едноличния търговец. В качеството си на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, той е наел на работа лицето Ц.К.Г.***, като шивач с определено работно време, без сключен трудов договор. При извършената от длъжностните лица проверка е констатирано, че лицето полага труд в шивашки цех намиращ се в гр.Радомир, в *****, стопанисван от касационния жалбоподател и без трудов договор. Въз основа на констатациите при проверката на място и по документи АНО е приел, че е извършено нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ. Съставен е АУАН и въз основа на него НП, които според мотивите на атакуваното решение са издадени при стриктно спазване на административно производствените правила.

Първоинстанционният съд е развил подробни съображения кои доказателства и защо цени, посочил е тези на които основава крайният си извод за законосъобразност на НП. Обсъдени са всички писмени и гласни доказателства, които са мотивирали крайният извод за законосъобразност на наложеното административно наказание.

Разпоредбата на чл.416, ал.1 от КТ установява, че редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до установяване на противното. В съдебното производство обаче по силата на чл.16, ал.2 от НПК, тези констатации нямат обвързваща доказателствена сила. В този смисъл съдът е длъжен разглеждайки делото по същество да установи чрез допустимите от закона доказателствени средства дали е извършено административно нарушение и обстоятелствата при които то е извършено. Съдът, в пределите на своята компетентност е предприел всички необходими процесуални действия за разкриване на обективната истина. С разпореждане от 12.09.2011 г. съдията докладчик е допуснал до разпит в качеството им на свидетели - актосъставителя и свидетеля по акта. В проведеното открито съдебно заседание на 17.10.2011 г., Б.М.*** и А.А.*** са разпитани относно фактите и обстоятелствата установени при извършената от тях проверка.

Постановеното съдебно решение се основава, както на съставените писмени доказателства, така и на показанията на разпитаните свидетели. В мотивите на решението многократно са посочени и цитирани имената на инспекторите, които са осъществили проверката и констатирали нарушението. При тези позовавания на свидетелските показания решаващият състав е допуснал нарушение, което съставлява основание за отмяна на постановеното решение. Многократно, в частта от мотивите на съдебния акт, в която се описва фактическата обстановка установена пред съда се цитира името на свидетеля П.К.***, на длъжност началник Д"ИТ Софийска област". Прави се позоваване на неговите свидетелски показания въпреки, че лицето не е участвало в съдебното производство и не е разпитвано като свидетел. Нещо повече това лице не е участвало и в проверката извършена на място, нито в която и да било фаза на административно наказателното производство. Неговите имена не са посочени нито в протокола за извършена проверка №243/15.03.2011 г., нито в АУАН №23-2301399/19.04.2011 г. В писмените документи фигурират имената на друг служител на АНО – Б.М.*** – ст.инспектор в Д"ИТ Софийска област".

Във втората част на мотивите, вече коректно се посочва името на Б.М.***, но в качеството ѝ на свидетел по акта. От текста на АУАН №23-2301399/19.04.2011 г. е видно че същата е актосъставител и е разпитана в това ѝ качество в проведеното съдебно заседание на 17.10.2011 г.

Лицето А.Е.***, която също е дала свидетелски показания при разглеждане на делото се цитира като актосъставител в конкретния случай, а същата е участвала в административно наказателното производство и е свидетел по акта.

Допуснатите фактически неточности в съдебния акт, водят до неяснота и противоречие в мотивите му. Не е ясно кой и в какво качество е присъствал при установяване на нарушението и е участвал в съставянето на АУАН. Налице е неяснота и по отношение на обстоятелството кой АУАН и НП е подложен на проверка, тъй като отразеното в писмените доказателства не съответства на свидетелските показания на които се основава решението. Касае се за съществено несъответствие в мотивите на решението, което практически води до липса на мотиви, които да мотивират крайният извод за законосъобразност на НП № 23-2301399/07.06.2011 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област.

Констатираното при касационната проверка на решението съществено нарушение на съдопроизводствените правила е основание за отмяната му и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда, при което следва да бъде установена безспорно и непротиворечиво фактичката обстановка, която е послужила за ангажиране на административно наказателната отговорност на ЕТ "Д.Д.М-Д.***.

Предвид горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд гр.Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №298 от 17.11.2011 г., постановено по н.а.х.д. № 384/2011 г., по описа на Районен съд гр.Радомир, с което е потвърдено Наказателно постановление №23-2301399/07.06.2011 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област, с което на ЕТ „Д. Д.М.-Д” е наложена имуществена санкция от 1500 лева за нарушение по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл.1, ал.2 от КТ.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд гр.Радомир

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/
2. /п/